

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Protokolant:	Mirosława Wandachowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 7 czerwca 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. G. prawo do obliczenia emerytury na podstawie artykułu 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U tekst jednolity z 2015r. poz. 748 z późn.zm).

(-) SSO Małgorzata Andrzejewska

VIII U 1245/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 czerwca 2016r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 kwietnia 2016r. odmówił A. G. prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury albowiem nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji zarzucając, że organ rentowy nie uwzględnił złożonych przez niego dokumentów – zapisów w książeczce zdrowia za lata 1965-1970 i 1978-1979 oraz druków Rp-7 za lata 1980-1991.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając, że brak podstaw do zmiany decyzji. W uzasadnieniu wskazano, że nowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 188,61%.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. decyzją z dnia 16 marca 1988r. znak (...) przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 1 grudnia 1988r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego organ rentowy przyjął wynagrodzenie z ostatnich 12 miesięcy z okresu luty 1988r.-styczeń 1989r.

Decyzją z dnia 15 grudnia 1991r. dokonano rewaloryzacji pobieranej przez ubezpieczonego emerytury i przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 378,95% (ustalony na podstawie zarobków z I-IV kwartałów 1989r.) z ograniczeniem do 250%.

Decyzją z dnia 30 stycznia 2006r. znak (...) przyznano ubezpieczonemu kolejną emeryturę. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia został ustalony w wysokości 378,95% z ograniczeniem do 250%.

Po przyznaniu świadczenia ubezpieczony pracował.

Ubezpieczony A. G. w dniu 26 kwietnia 2016r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.). Do wniosku dołączył Zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez (...) Spółkę Akcyjną Oddział Kopalnia (...) z dnia 14 kwietnia 2016r. obejmujące wynagrodzenia z lat 1980-1993. Ponadto w wykonaniu wezwania do przedłożenia dodatkowych dowodów przedstawił w organie rentowym Legitymację Ubezpieczeniową. Pracownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych sporządził z oryginału Legitymacji Ubezpieczeniowej kserokopie tylko następujących stron: okładki ze zdjęciem, 1, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 96, 97, 98, 99, 100 i 101 (kserokopie k-184-193 tom II a.em.). Kserokopia pozostałych stron nie została sporządzona.

Z przedstawionej przez ubezpieczonego, w trakcie postępowania sądowego, oryginału legitymacji ubezpieczeniowej wynika, że na kartach 83 i 85 znajdują się zapisy o wysokości wynagrodzenia:

- rok 1965

33.304,19zł

3.330,41zł

- rok 1966

26.648,42zł

3.806,91zł

- rok 1967

31.272,62zł

3.909,07zł

- rok 1968

73.924,12zł

6.160,34zł

- rok 1969

76.516zł

-6.376,33zł

-rok 1970

81.751zł

6.812,58zł.

Przyjmując wynagrodzenie ubezpieczonego wynikające z zaświadczeń Rp-7 (k-179-180a.em.), z zapisów w legitymacji ubezpieczeniowej oraz przyjęte przez organ rentowy za 2010r. wynagrodzenie w kwocie 1954,20zł (k-29a.s.) Sąd ustalił:

Rok	wynagrodzenie w złotych	kwota roczna przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy w złotych	stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia w %
1965	(...),19	(...)	148,65
1966	(...),42	(...)	114,82
1967	(...),62	(...)	129,27
1968	(...),12	(...)	292,51
1969	(...)	(...)	293,30
1970	(...)	(...)	304,81
1978	(...)	(...)	220,49
1979	(...)	(...)	214,31
1980	(...)	(...)	283,32
1981	(...)	(...)	345,34
1982	(...)	(...)	287,22
1983	(...)	(...)	292,76

1984	(...)	(...)	369,43
1985	(...)	(...)	384,56
1986	(...)	(...)	318,13
1987	(...)	(...)	268,36
1988	(...)	(...)	368,94
1989	(...)	(...)	352,37
1990	(...)	(...)	73,37
1991	(...)	(...)	87,05
1992	(...)	(...)	44,33
1993	(...)	(...)	52,18
2010	1954,20	(...),76	5.05
	Suma 20 lat (zaznaczonych pogrubieniem)	5.149,01%	
wwpw	5.149,01% : 20 lat = 257,46 %		

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z okresu 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z lat 1965-1970 i 1978-1991 wynosi 257,45%.

Przyjmując natomiast rok 2010, kiedy to ubezpieczony również pracował po przyznaniu drugiej emerytury w miejsce roku 1990 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 254,03% (5.080,69% : 20 lat = 254,03%).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o akta organu rentowego (w załączeniu) i legitymację ubezpieczeniową (w kopercie k-22a.s.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia wysokości emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.).

Zgodnie z treścią art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie natomiast z treścią art. 15:

1. Podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

4. W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1)oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;

2)oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;

3)oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4)mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

5. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

6. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Wskazać należy, że stosownie do zapisów § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno rentowe (Dz.U. z 2011r., Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony posiada uprawnienie do przeliczenia emerytury w oparciu o wskazany przepis art. 110a. Spełnione zostały bowiem wszystkie przesłanki określone w tym przepisie.

Ubezpieczony do przeliczenia świadczenia wskazał podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia z okresu 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu i przypadającą w części po przyznaniu świadczenia. Uzyskany w wyniku przeliczenia wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru jest wyższy niż 250%, gdyż wynosi 257,45% z lat 1965-1970 i 1978-1991 oraz 254,03% z lat 1965-1970 i 1978-1989, 1991 i 2010.

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. uwzględnił odwołanie zobowiązując organ rentowy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego w oparciu o przepis art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.).

(-) SSO Małgorzata Andrzejewska